

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatei, și de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Șveț Lilia xxx, născută la xxxx,
domiciliată în xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.04.2019 – 11.03.2020;

Instanța de apel: 19.05.2020 – 08.09.2020;

Instanța de recurs: 08.12.2020 – 02.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11.03.2020, Șveț Lilia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201² Cod penal și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 100 (una sută) ore.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Șveț Lilia, în perioada cuprinsă între lunile iunie-octombrie 2018, acționând intenționat, cu scopul de a nu exercita obligațiile părintești, cu rea-voință, de mai multe ori a lăsat copiii săi minori Bodiu Xxxxxxx, și Șveț Xxxxxxx, singuri în gospodăria sa, situată în xxxxx, timp în care ultimii nu frecventau instituția de învățământ și umblau cu păscut vacile, a lipsit neîntemeiat de la domiciliu, venind acasă pe o zi odată în două săptămâni, concomitent, refuzând să comunice administrației publice locale locul aflării sale. La 10 octombrie 2018, întorcându-se acasă, luând copilul Șveț Xxxxxxx, din nou a plecat într-o direcție necunoscută, lăsând, în continuare, fiica Bodiu Xxxxxxx, fără

îngrijire și supraveghere. Ca urmare, la 12 octombrie 2018 copila Bodiu Xxxxxxx, în baza Dispoziției primarului com. Pociumbeni, raionul Rîșcani nr. 79 din 12/10.2018, fiind în situație de risc, deoarece era lipsită de îngrijire și supraveghere din partea părinților din cauza absenței acestora de la domiciliu din motive necunoscute, în conformitate cu prevederile art. 6 alin.(1) lit. f) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, a fost plasată în regim de urgență în Centrul multifuncțional „Renaștere” al Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Rîșcani, situat în or. Rîșcani, str. xxxxxxx, unde s-a aflat pînă la 15 octombrie 2018, apoi fiind luată din Centru de către Șveț Lilia.

Prima instanță a reținut că, în drept, fapta inculpatului Șveț Lilia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.201² Cod penal, după indicii calificativi: eschivarea cu rea voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituții rezidențiale.

3. *Sentința a fost atacată cu apel* de către avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatei prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată din motivul lipsei în acțiunile ei a elementelor constitutive a infracțiunii.

3.1 *În motivarea cererii de apel avocatul Vangheli Vitalie a invocat că:*

- Șveț Lilia nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201² Cod penal și a menționat că la 01.08.2018 a plecat la lucru în mun. Chișinău, deoarece are la întreținere trei copii minori și nu are loc stabil de muncă în satul Druță, raionul Rîșcani, unde domiciliază cu familia;

- copiii minori au rămas sub supravegherea vecinilor Salagor Tudor și Ciobanu Veaceslav, fiind telefonați zilnic de inculpată;

- a remarcat că în luna octombrie 2018, cînd fiica minoră Bodiu Xxxxxxx a fost plasată în centrul multifuncțional din or. Rîșcani “Renaștere”, Șveț Lilia imediat a venit în or. Rîșcani și a luat fiica acasă;

- la 15.08.2018, a luat copiii minori Șveț Xxxxxxx și Bodiu Xxxxxxx, Cravenco Silviu în mun. Chișinău unde inculpata Șveț Lilia avea loc stabil de muncă și avea posibilitatea să întrețină în mod corespunzător familia, Bodiu Xxxxxxx a început a frecventa școala peste un an, iar Șveț Xxxxxxx în anul 2019 nu a frecventat școala, deoarece era bolnav;

- consideră că copiii minori Șveț Xxxxxxx și Bodiu Xxxxxxx nu se aflau în situația de risc, deoarece au fost supravegheați de către vecinii Salagor Tudor și Ciobanu Veaceslav, fiul matur Cravenco Tudor, iar

inculpata timp de câteva luni se afla la lucru în mun. Chişinău, pentru a asigura familia cu toate cele necesare, permanent interesându-se de problemele familiei. Atrage atenție asupra faptului că inculpata se caracterizează pozitiv, nu duce un mod de viață imoral, nu face abuz de băuturi spirtoase, nu are dereglări psihice, copiii tot timpul au fost hrăniți și îmbrăcați;

- consideră că dispoziția primarului sat. Pociumbeni, raionul Rîșcani nr.79 din 12.10.2018 privind plasarea copilului minor Bodiu Xxxxxxx la centrul multifuncțional din or. Rîșcani "Renaștere" a fost neîntemeiată și prematură, deoarece n-au fost încălcate prevederile Legii nr.140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situația și a copiilor separați de părinți. Or, mama acestora nu i-a abandonat și nici nu refuza să-și exercite obligațiunile părintești.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, apelul avocatului Vangheli Vitalie în numele inculpatei a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 Instanța de apel a statuat că: prima instanță examinând cauza penală în privința lui Șveț Lilia a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere justă din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției lui Șveț Lilia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201² Cod penal, după indicii calificativi: eschivarea cu rea voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituții rezidențiale.

Referitor la alegațiile apărătorului inculpatului, instanța de apel a concluzionat că motivele invocate poartă un caracter declarativ care nu au vre-un suport probatoriu sau factologic. Or, din totalitatea probatoriului administrat pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit cu certitudine întrunirea elementelor componente de infracțiune, incriminată în baza art.201² Cod penal, în fapta imputată lui Șveț Lilia.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatei Șveț Lilia, a menționat că, prin prisma prevederilor art.7, art.61 și art.75 Cod Penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatei.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatei prin care invocând incidența *pct. 6, 8, 12* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și achitarea lui Șveț Lilia.

5.1 *În susținerea recursului avocatul a invocat că:*

- soluția instanței de apel este lipsită de caracter obiectiv și argumentare în ce privește constatarea cu certitudine a faptelor comise de inculpat, ori la baza unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse urmează a ține cont de toate circumstanțele cauzei, de totalitatea probelor acumulate la dosar, nu doar în baza declarațiilor unor persoane;

- instanța de apel nu a dat apreciere și nu a argumentat declarațiile inculpatei care a menționat că nu intenționat și nici nu s-a eschivat niciodată de la exercitarea obligațiilor părintești, ci dimpotrivă permanent își căuta loc de muncă pentru a avea posibilitate să-și întrețină familia;

- instanța a ignorat faptul că copiii, erau permanent supravegheați la solicitarea inculpatei de către vecinii Salagor T., și Ciobanu V;

- din declarațiile martorului Gurău Luminița, Țolinca Livia reiese că primăria era la curent cu situația materială dificilă a inculpatei cunoșteau ca aceasta este plecata la muncă și venea în toată săptămâna acasă, trimitea colete la copii, minorul Xxxxxxx era cu ea copii erau școlarizați;

- conform notei informative eliberate de Primăria Porumbeni din dosar familia a beneficiat de ajutor material pentru anii 2014 - 2017 pe când în perioada 2018-2020 aceasta nu a primit nici un ajutor social, deși a solicitat de nenumărate ori, la fel a solicitat să fie angajată în localitate, cum ar fi posibil ca aceasta cu copii să supraviețuiască fără un loc de muncă;

- consideră calificarea acțiunilor lui Șveț Lilia incorectă, aceasta nu s-a eschivat de la executarea obligațiilor părintești, nu a avut un comportament pasiv, din contra se adresa autorităților după ajutor, și-a găsit de lucru, permanent întreținea legătura cu copii, venea acasă, aducea produse, minorul Xxxxxxx a fost luat cu ea, când i s-a comunicat că fiica Xxxxxxx a fost plasată în Centrul multi funcțional „Renaștere”, imediat a venit și a luat-o acasă. Niciodată nu a lipsit neîntemeiat de la domiciliu cum afirmă autoritățile și reține instanța, ori însuși martorii

confirmă că cunoșteau ca ea este plecată la muncă la Chișinău, venea permanent acasă iar copiii sunt supravegheați de vecini la solicitarea mamei. La fel aceasta nu interzicea copiilor să frecventeze școala doar că era nevoie de bani pe care aceasta dacă nu lucra nu avea de unde procura îmbrăcăminte pentru sezonul rece (octombrie - noiembrie 2018);

- consideră ca inculpata nu a comis infracțiunea care i se impută, ori răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

6. *La 14.03.2021*, inculpata Șveț Lilia a depus recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel prin care neinvocând incidența dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În susținerea recursului inculpata a invocat că duce o viață grea, crește de una singură copiii, nu are nici un sprijin și în cazul reținerii sale nu are în grija cui să lase copiii.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrate pe caz.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpată, ca fiind declarat peste termen, din următoarele considerente.

8.1 Cu referire la recursul avocatului Palade Rodica în numele inculpatei se reține următoarele.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427

Cod de procedură penală. Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct.6),8),12), din dispozițiile alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției instanței de apel fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate careva neclarități, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6),8),12) Cod de procedură penală.

Din textul recursului se reține că recurentul nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Șveț Lilia în baza art. 201² Cod penal, consideră calificarea acțiunilor lui Șveț Lilia incorectă, și că inculpata nu a comis infracțiunea care i se impută.

Colegiul penal constată din lucrările dosarului că aceste alegații nu și-au găsit confirmare, la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Colegiul penal remarcă, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele

constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatei, s-a stabilit cu certitudine întrunirea elementelor componenței de infracțiune, incriminată în baza art.201² Cod penal, în fapta imputată lui Șveț Lilia. (pct. 4 din decizie).

În continuare, avocatul Palade Rodica referitor la temeiul că, *acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate*, susține că inculpata nu s-a eschivat de la executarea obligațiilor părintești, nu a avut un comportament pasiv, din contra se adresa autorităților după ajutor, și-a găsit de lucru, permanent întreținea legătura cu copiii, venea acasă, aducea produse, minorul XXXXXX a fost luat cu ea, când i s-a comunicat că fiica XXXXXX a fost plasată în Centrul multi funcțional „Renaștere”, imediat a venit și a luat-o acasă. Niciodată nu a lipsit neîntemeiat de la domiciliu cum afirmă autoritățile și reține instanța, ori însuși martorii confirmă că cunoșteau ca ea este plecată la muncă la Chișinău, venea permanent acasă iar copii sunt supravegheați de vecini la solicitarea mamei. La fel aceasta nu interzicea copiilor să frecventeze școala doar că era nevoie de bani pe care aceasta dacă nu lucra nu avea de unde procura îmbrăcăminte pentru sezonul rece (octombrie - noiembrie 2018).

Colegiul respinge argumentele invocate deoarece, la caz, motivele ce caracterizează intenția inculpatei Șveț Lilia sunt exprimate de indiferență și comportament pasiv de părinte, or în speță s-a constatat existența laturii obiective a infracțiunii de exercitare necorespunzătoare a obligațiilor părintești prin faptul că, inculpata cunoscând despre faptul că minorii Șveț XXXXXX și Bodiș XXXXXX nu frecventează școala, nu a manifestat prin comportament activ cel puțin intenția de a remedia o atare stare de fapt, mai mult, comportamentul inculpatei a continuat să rămână același, prin absența sa de la domiciliu lipsind copiii de îngrijire și supraveghere.

Prin urmare, Colegiul Penal referitor la învinuirea imputată lui Șveț Lilia în baza art. 201² Cod penal, reține că, instanța de apel corect a constatat că inculpata prin comportamentul său omisiv, care având îndatorirea legală și morală de a participa activ la îngrijirea copiilor minori Șveț XXXXXX și Bodiș XXXXXX, intenționat s-a eschivat de la obligațiile care-i revin, fapt care a determinat crearea stării de aflare a minorilor în situație de risc. Plasarea copiilor minori în situație de risc

este confirmată de dispozițiile primarului comunei Porumbeni nr.57 din 19.07.2018, nr.55 din 16.07.2018, nr.58 din 19.07.2018, prin care s-a constatat această împrejurare în privința ambilor minori Șveț XXXXXXX și Bodiș XXXXXXX.

Pe lângă aceasta, Colegiul Penal evidențiază și faptul că, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1. din decizie).

Colegiul Penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția pe capătul de acuzare în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8.2 Cu referire la recursul inculpatei Șveț Lilia se reține următoarele.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit materialelor dosarului, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data **08 septembrie 2020**, în prezența procurorului, avocatului inculpatei, Palade Rodica și a inculpatei Șveț Lilia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel și dispozitivul deciziei adoptate (f.d. 166), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale.

Din materialele dosarului se constată că copia deciziei motivate, a fost primită de avocatul inculpatei, Palade Rodica(f.d.176) iar inculpatei Șveț Lilia i-a fost expediată prin poștă, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere nr. 16873 din 09.10.2020 (f.d. 177).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la **08 septembrie 2020**, ședință despre care atât avocatul inculpatei Palade Rodica cât și inculpata au cunoscut, fiindu-le cunoscută și soluția pe caz.

În continuare, Colegiul penal menționează că, inculpata Șveț Lilia a declarat recurs ordinar la data de **14 martie 2021**, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei Poșta Moldovei.

Așadar, în cauza deferită judecării Colegiul Penal specifică faptul că pentru, inculpată termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de **07 octombrie 2020**, adică a doua zi după pronunțarea deciziei motivate, ținând cont de dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de **05 noiembrie 2020**.

Prin urmare, recursul inculpatei declarat la **14 martie 2021** nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

La acest capitol este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate.

Totodată, Colegiul Penal menționează, că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea

acestui impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Mai mult, Colegiul Penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiș vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul declarat de inculpata Șveț Lilia este declarat peste termen, urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Șveț Lilia xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Șveț Lilia xxxxxxx*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda